

[Stensballe.]

Parti finder det paakrævet, ikke mindst af Hensyn til den Arbejdsløshed, der kan ventes i Løbet af et Par Maaneder af særlig vanskelig Art, saa snart som gørligt er at faa indført en yderligere Støtte til de arbejdsløse, saaledes at de kan faa noget ud over den vedtægtsmæssige Understøttelse paa forsikringsmæssigt Grundlag. Indtil dette kan gennemføres — og det kan ske meget hurtigt, naar man vil —, maa efter vor Opfattelse Hjelpekasserne som hidtil yde den Støtte, som Kommunen finder det nødvendigt at yde, gennem kommunale Bevilinger. Jeg vil gerne her hævde, at naar Oprettelsen af Krisekasser forhindres eller forsinkes, er det i alt Fald ikke vort, Flertalspartiernes, Ansvar, saa ligger Ansvaret derfor, som jeg udtalte forleden Dag, hos Regeringen og Regeringspartierne, hvis den Støtte, som gennem vort Forslag kunde bringes, forhindres i at blive ydet eller forsinkes ved den Taktik, Regeringen har foretaget. Vi har ikke kunnet og kan ikke gaa med til at fremme det Lovforslag, som nu tilbagesendes fra Folketinget. Vi kan ikke gaa med til et rent Understøttelsesforslag, der kan medføre, at Staters og Kommunernes Penge kan anvendes som Understøttelse under en eventuel Arbejdsstrid. Vi har under Forhandlingerne erklæret os villige til at følge med med Bidrag fra Staters og Kommunernes Side i den Udstrækning, som Kasserne selv vil gaa med til. Vi har ogsaa udtalt, at vi eventuelt, om det skulde vise sig nødvendigt, vil gaa med til særlig Lovgivning paa forsikringsmæssigt Grundlag for det Tilfælde, at man ikke kan faa Krisekasserne hurtigt nok i Gang.

Jeg skal herefter anbefale det høje Ting at stemme for Flertallets Indstilling om at føre Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, hvori Landstinget vedtog det ved tredje Behandling den 4. Marts 1931.

Ludvig Christensen: Jeg skal anbefale det høje Ting at tiltræde Mindretallets Indstilling om at vedtage Lovforslaget uforandret. Vi kan ikke godkende den Betragtning, at det er nok, at Loven giver noget til dem, der er Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne. Vi kan navnlig ikke gøre det, naar Lovforslaget er i den Grad midlertidigt, at det kun gælder indtil 1. Maj dette Aar. De Bemærkninger, den ærede Ordfører gjorde om, at disse Midler skulde kunne anvendes under Arbejdsstridigheder, maa bortfalde, da den nu syge Socialminister overfor Udvalget i det andet høje Ting, vistnok ogsaa under Forhand-

lingerne i det andet høje Ting, har fremsat Tilbud om, hvis man ikke ønskede andet, at indføre i Loven den almindelige Arbejdsløshedskasselovs Bestemmelser om de Vilkaar, der maa være opfyldt, for at der skal kunne blive Tale om at udbetale en Understøttelse som den her nævnte. Altsaa, det er ikke saadan, at man ikke kunde have faaet Regler ind, der vilde have forhindret, at netop disse Midler anvendes som Hjælp under Arbejdsstridigheder. Det kan ikke være det, der er Grunden til, at man ikke kan gaa ind for Gennemførelsen af Lovforslaget. Men det, der navnlig for os betyder noget, er den Omstændighed, at man fra Regeringens Side har fremsat Lovforslaget, som man finder absolut paakrævet under de vanskelige Erhvervsforhold, vi befinder os i, og at man fra Mindretalspartiernes Side i dette høje Ting Gang paa Gang søger at lægge Ansvaret for, at der ikke sker noget, over paa Regeringen, samtidig med at man ved sine egne Afstemninger forhindrer, at der overhovedet kan komme til at ske noget. Det maa vi paa tale. Vi maa have Lov til at vise Befolkningen, at det Ansvar, der her kan blive Tale om, maa de Partier bære, der nægter Medvirken til den Lovgivning, som Regeringen og Flertalspartierne anser for nødvendig.

Jeg vil gaa ud fra, at vi maa forsøge den sidste Mulighed for at faa Flertallet i dette høje Ting overbevist om, at det bør være Regeringen, der har Førerskabet paa denne ganske midlertidige Lovgivnings Omraade, og ikke Mindretalspartierne. Og for at Forhandlingen om en endelig Gennemførelse af Lovforslaget kan blive ført helt til Ende, agter jeg derfor efter Afstemningen, forudsat at man ikke følger Mindretallet, at fremsætte Forslag om Henvisning af Lovforslaget til Behandling i et Fællesudvalg.

Statsministeren (Stærning): Jeg vil gerne tillade mig at anbefale, at man slutter sig til Mindretallets Indstilling, som angaar det, hvormed Sagen, der er tilbagesendt til Landstinget, drejer sig, nemlig Forslaget om midlertidig Hjælp til de arbejdsløse. Flertallets Forslag om paa ny at vedtage Forslaget angaaende Krisekasser er allerede, som før sagt, under Behandling i et Udvalg i Folketinget og vil antagelig i de nærmeste Dage kunne ventes oversendt derfra til Landstinget; saa vil der blive Lejlighed til at drøfte den Side af Sagen, der ikke angaar det Forslag, som Folketinget har tilbagesendt til Landstinget.

Med Hensyn til de Bemærkninger,